

hostivický měsíčník

ROČNÍK 16   ORGÁN RADY Měst NV V HOSTIVICI   PROSINEC 1989

ČTĚTE UVNITŘ LISTU: ZE ZASEDÁNÍ MĚSTNV • VÁNOCE MÉHO MLÁDÍ
• APAGE, SATANAS – DONČENÍ POVÍDKY • VÁNOČNÍ RECEPTY • ZIMNÍ
RADOVÁNKY DŘÍVE • 60 LET LITOVICKÝCH BARÁČNÍKŮ

**PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ VÁNOC A ÚSPĚŠNÝ ROK 1990 PŘEJE
ČTENÁŘŮM REDAKČNÍ RADA**

ZE ZASEDÁNÍ MĚST. NV

19. zasedání pléna Městského národního výboru mělo velmi bohatý program. Kromě plánovaných zpráv došlo i na obsáhlé odpovědi na dotazy a připomínky z předcházejících zasedání a samozřejmě i na diskusi o aktuálních námětech. Plenární zasedání rovněž schválilo závazek města na rok 1990, který je vlastně jakýmsi programem společného usilování občanů Hostivice.

Krátce o jednotlivých bodech programu. Informaci o činnosti občanských výborů /dále jen OV/ v roce 1989 přednesla tajemnice MěstNV s. Weinertová. OV č. 1 se zaměřil na udržování zeleně v parku Dukelských hrdinů. V obvodu č. 2 OV zařídil úpravu chodníků, dokončena byla lávka přes potok a betonový chodník. Nového nátěru se dočkaly lavičky rozmístěné v obvodu. OV č. 3 se zase věnoval osazení obrubníků v Lipové ulici, úpravě vozovky v Jablonové ulici a úklidu veřejných prostranství, OV č. 4 se dostalo uznání v celokresním měřítku. Získal 3. místo mezi občanskými výbory okresu Praha - západ. Také v letošním roce byla činnost tohoto OV bohatá. Soustředila se na úpravu parkových a travnatých ploch na sídlišti Na pískách a v ulicích obvodu. Dále byla natřena tělesa veřejného osvětlení, upraven prostor pro budování asfaltové silnice a vydlážděn chodník ze Školské ulice do ulice Litovické. OV č. 5 vyčíslil svou letošní práci počtem 738 hodin. Z toho většina hodin připadla na výstavbu kanalizace, úpravu ulice 7. listopadu a přilehlých ulic a čištění šachet a dešťových vpustí kanalizace. OV č. 6 měl zřejmě největší potíže ve své práci. Zaměřil se na úklid veřejných prostranství. OV č. 7 má v čele nového předsedu. Je jím s. Pelichovský. Je dobře, že názory občanského výboru a MěstNV na změření příštího volebního programu se sblížily. A jistě není náhodou, že občanský výbor, který tak přesvědčivě uplatňuje zájmy obyvatel svého obvodu, nezůstává jen u slov. Buduje shromažďovací místnost v bývalé požární zbrojnici, pokračuje v budování chodníků a má na svém kontě i řadu dalších užitečných počinů. Osmý OV, působící na Břevch, našel také novou vůdčí osobnost. Stal se jí s. Hytych. Výsledky letošního roku jsou povzbudivé. Představují téměř 1000 brigádnických hodin. Nejvíce pak připadá na výstavbu sportovního areálu. Největší zásluhu si tu získala organizace SSM.

Mladí lidé v krátkém čase vytvořili hřiště na volejbal, kde se mohou hrát regulární soutěže. Jedna z akcí OV č. 7, oprava můstku poblíž hájovny ve stromečkách se stala cílem nepřekného zásahu vandalů, kteří dílo zničili.

Jestliže jsme psali na předcházejících rádcích o práci občanských výborů, znamená to samozřejmě, že jde o práci zcela konkrétních lidí. Občanské výbory také nejlepší brigádníky ze svých obvodů navrhly k veřejnému ocenění. K tomu dojde na příštím plenárním zasedání.

O působnosti výboru lidové kontroly jsme se podrobně zmínili v listopadu, a tak se omezíme jen na výsledek kontroly kvality povrchu ulic a místních komunikací v našem městě. Velmi dobrý povrch, nevyžadující žádnou opravu, má asi třetina komunikací. Další třetina vykazuje jen drobné poškození. Zbývající část komunikací má povrch značně poškozený nebo jde o ulice dosud neupravené. Tato část měří 1 190 m.

Následující zprávy byly věnovány stížnostem a přestupkům. Ke dni konání zasedání bylo u MěstNV uplatněno 14 stížností. Převládají stížnosti na občanské soužití. Slovní napadání a urážky a dokonce i fyzické napadání a vyhrožování násilím, to je nepěkný obsah značné části konfliktů mezi občany. K tomu přistupují stížnosti na nežádoucí umístění domácích zvířat, zápach aj. Jeden případ je zvláště zarážející. Stará paní si stěžuje na mladého majitele domu, kterému dům prodala, na nedodržování dohody o užívání nemovitosti. Nový majitel jí znemožňuje přístup do domu, takže nemůže své věci odstěhovat. Majitel domu dokonce požaduje úhradu za uskladnění.

Přestupková komise řešila v roce 1989 23 přestupky. V 5 případech uložila pokuty, v celkové výši 1 400 Kčs. Kromě toho uložila komise i dvě pořádkové pokuty. Komise, úředně nazývaná komise pro projednávání přestupků, zastává názor, že většina stížností i přestupků je zbytečná a vůbec by k nim nemuselo dojít, kdyby lidé o svém počínání více uvažovali a nenechali se unášet emocemi i zlostí. Čili stále platí dvakrát měř, jednou řež.

Závazek na rok 1990 zveřejníme příště.

Zde si, vážení čtenáři, přečtěte a do kalendáře na rok 1990 poznamenejte, kdy budou plenární zasedání MěstNV a co se bude projednávat:

1. března: Rozpočet města na rok 1990, vyhodnocení závazku za rok 1989.
24. května: Zpráva komise plánovací a výstavby o úkolech v roce 1990.
Zprávy komisí pro akce Z a pro životní prostředí.

20. září: Zprávy komisí pro obchod a služby, sociálně zdravotní a školské a kulturní.

22. listopad: Zpráva o činnosti občanských výborů, stížnosti a přestupky, závazek města na rok 1991.

Občanskou veřejnost bude jistě zajímat, co řekl předseda komise pro obchod a služby s. Steiner o vyřízení připomínek z posledního plenárního zasedání. Provozní dobu v samoobsluze Na pískách se podařilo o něco prodloužit a tato úprava bude platit i v novém roce, kdy nastoupí do prodejny nové vedoucí. V samoobsluze v Litovicích k podstatnému zlepšení nedošlo. Avšak i tady dojde ke změně vedoucího a až se podaří zvýšit počet prodavaček, je předpoklad, že i zde to bude lepší. Pokud jde o kvalitu pečiva, vznikly připomínky po havárii pekárny v Kladně. Nyní už by mělo být postupně všechno v pořádku. S. Steiner přislíbil, že bude o zásobování potravinami občany pravidelně informovat.

Vedoucí odboru MěstNV s. Pospíšilová pak sdělila, že národní výbor má slíbené prostředky na vyčištění rybníka Ve skále a požární nádrže v Jenečku. Práce se má provést v roce 1990.

Předseda MěstNV potom informoval o příznivém výsledku jednání se Sportovními stavbami a Státním rybářství, jež umožní začít s přípravou kanalizace pro Jeneček. Současně řekl, že STS už umožnila otevření ulice Sportovců pro normální provoz.

Příznivá zpráva pro občany, kteří chodí na jenečský hřbitov. MNV Jeneč jako správce hřbitova slíbil, že do konce roku zmizí velké smetiště, které už hrozí pohltit i nejbližší hroby. Rozvod vody po hřbitově se bude dělat v roce 1990.

Diskuse se pak zaměřila zvláště na projekt plynofikace našeho města. Proč? Protože celý záměr je ohrožen nepřesvědčivým přístupem hostivických závodů k celé věci. Ke dni zasedání byla ve Středočeských plynárnách platná přihláška pouze z STS. Je třeba zcela otevřeně říci, že bez velkoodběratelů, a těmi mohou být jen ty závody, plyn nedostaneme. Nutně si musíme klást otázku, zda vedení jednotlivých závodů opravdu záleží na tom, v jakých podmínkách budou žít jejich pracovníci a jaké bude životní prostředí Hostivice a okolí. Jen pro připomenutí několik čísel z Ekoprogramu města Hostivice. Na město spadne za rok 120 t popílku, 130 t oxidu siřičitého, 63 t oxidu uhelnatého a 50 t dalších škodlivin. Hlavním

zdrojem jsou kotelny průmyslových podniků i topeniště v domcích občanů. Plyn by situaci podstatně zlepšil. Nestojí to za to? Asi by se měli ozvat i hostivičtí pracovníci jednotlivých závodů.

V předcházejícím čísle jsme přinesli omluvu JZD Chýně za nepříjemné zdržení stavby vodovodu do Dělnického domu. Když jsme ji formulovali, netušili jsme ještě, že zpoždění bude tak dlouhé. Důvody byly v plenárním zasedání řešeny. Čekalo se na zkoušky, které provádí podnik Středočeské vodovody a kanalizace.

Nyní zmíníme sympatickou reakci ředitele Městského podniku služeb v Hostivici na kritiku, kterou na zasedání vyslechl na adresu podniku, který řídí. Řekl, že kritika je oprávněná a že hned zařídí nápravu. Odpovědní pracovníci budou finančně postiženi.

Nakonec ocitujeme jeden bod usnesení plenárního zasedání: "Zasedání ukládá stavebnímu úřadu, aby při povolování staveb stanovil podnikům a organizacím ekologické podmínky, bez jejichž splnění nebude možné uskutečnit stavbu".

VÁNOCE MÉHO MLÁDÍ

Zahájení školního roku v září znamená pro děti spoustu povinností, dříve však i práce v hospodářství, v domácnosti /pást husy, králíkům na trávu, řezat dříví, nosit vodu, vyčistit chlívek apod./ Proto se s takovou nedočkavostí těšily na jakékoli vybočení z všedních dnů. Takovou příležitostí bylo koncem října havelské posvícení a zejména "pěkná", neboť v pondělí na pěknou vypukne ve škole poplach. Mělo to sice být spořádané vyklizení školy při ohrožení ohněm, ale pro děti především mimořádné povyražení. To jsme při odpoledním vyučování netrpělivě a napjatě čekali s jednou nohou vystrčenou z lavice, abychom se na znamenný zvonku "ukázněně" vyřítili hlava nehlava ze školy. Šlo totiž o závod, kdo bude dřív na návsi u houpaček. Jen nejčipernějším totiž dovolila majitelka kolotoče paní Němečková tlačit "koníčky" nebo "řetízák" a po pěti písničkách se zadarmo svézt. Dala se sice koruna vydělat, například hodinu šlapat měchy u varhan v kostele, ale ta se utrácela užitečněji za

kapslíky, špunty do špuntovky, pendreky, cukrové špalky aj. Předvánoční ovzduší bylo cítit už v listopadu. Cestou do školy za ranní tmy jsme potkávali lidi s lucerničkami, když se vraceli z kostela z rorátů. /Elektřina byla zaváděna v Hostivici až v roce 1926./ První hodinu ve škole bylo ještě šero, a tak se počítalo z paměti, vyprávělo, zpívalo a recitovalo, dokud se nerozednilo. Po vyučování klusaly nejchudší děti za vozy naloženými cukrovou řepou a bedlivě sledovaly zda nespadne řepa z vozu. Pár řep a už se mohl doma vařit hnědý, sladký sirup-med byl vzácný-anebo vyrábět "smrt-strašidlo"; stačilo vydlabat bulvu, vyříznout otvory pro oči, uši, nos a zuby, rozsvítit uvnitř svíčku a večer hu-hu-hú strašit lidi.

A když nás jednoho dne vyzvala paní učitelka Hornerová, sbychom si přinesli krabičky od zápalek, oříšky, špejle, znamenalo to, že už jsou vánoce za dveřmi a my budeme lepit z barevných papírů řetězky na stromeček, z krabiček od zápalek polepených krepovými papíry a hvězdičkami košíčky, balit ořechy do staniolu. A jak se blížil prosinec, zaznívaly ze tříd stále častěji překrásné české národní koledy. Takové zvláštní ovzduší mezi dětmi, směr toužebného očekávání a tušené legrace, se vytvořilo kolem mikulášské nadílky. To jen nejmenším holčičkám a kloučičkám naděloval Mikuláš s andělem a čertem, ti větší školáci spoléhali hlavně na sebe a překvapení si obezřetně připravovali: "Hele, já ti pošlu něco ... A co ty mi pošleš?... Ještě nevím, ale uvidíš... Když ty mi dáš, tak já ti taky nadělím..." A už tu byly starosti-co. Kostku cukru či tabulku čokolády, ořezávátko, kudličku či v obchodech vyprošené účtenky / s poučnými nápisy, že "Helada mýdlo je klenot pradler-Obé, to skvělé cididlo kovů-Velinská zrnitá-to je to pravé"/ nebo pohádky, obtisky, obrázky, přibalené k mýdlu nebo cikorkám, jimiž si obchodník udržoval dětské zákazníky. Že si děti posílaly i kus uhlí, špačka, kuličky, drápky a jiné "nezbytnosti" patřilo k mikulášské legraci. A nadešel den nadílky. Na chodbě se ozývalo zvonění a řinčení řetězů a do třídy vstoupil důstojně světec, méně důstojně andělé /dívky z měšťanky/ a úplně nedůstojně čerti /pět šest starších rošťáků/. Očekávání trvalo jen chvíli, než byly rozdány dárky, pak už se změnilo v lehké obavy, to že čerti už vyhlíželi a metlami naznačovali, komu že nadělí. Znalí předobře všechny hříšníky, kteří je v civilu znectili dlouhým nosem, přílehavými pokřiky, či jinak, a z očí se jim dalo číst: "Tak ty jsi mě, neřáde při kopané osolil, jo... Kdopak mi tuhle nadával, co. Už se

těším, jak tě zmydlím... Že jsi na mě žaloval, to ti vrátím, to si piš!" A vypukla vřava. To už nebyli čerti, ale řvoucí ďáblíci, létající v uličkách, pod lavicemi, po lavicích... a byli by snad zbořili školu, nebyť pana učitele s rákoskou v ruce-to bylo memento, že už toho bylo dost a mohou jít o třídu dál.

Děti cvičící v Sokole měly nadílku v sokolovně spojenou s loutkovým divadlem či veselo-herními filmy s Chaplinem nebo Pat a Patachou. Ani dospělí si nedali ujít příležitost k rozpustilému veselí na mikulášské zábavě s hudbou, zpěvy a divadelními výstupy ochotníků.

Přišly pak neděle-bronzová, stříbrná, zlatá-slibující mimořádné příjmy obchodníkům, kteří se snažili přitažlivými výklady nalákat zákazníky. A bylo na co se dívat. Děti, nosy na skle, aspoň očima mlsaly cukrové čerty a anděly z tés-ta, pěnové pusinky a vánoční cukroví u pekaře Páry, obchodní dům U Mrázů, první v Hostivici, nabízel vánoční ozdoby, stříbrné řetězky, stojánky pod stromeček, drogerie O. Kučery zase vánoční svíčky, prskavky, purpuru a kominíčky, u Sulánů dráždily chuť mandarinky, datle, fíky, oříšky burské, lískové, vlašské či para, papírnictví u Příhodů lákalo barevnými archy a Alšovými jesličkami. Tehdy ještě patřil k vánocům nejen stromek, ale také betlém, jímž uctíváný malíř tak vroucně a v české krajině zdobil překrásnou legendu o narození dítěte v chudé rodině. Koupit archy, podlepit lepenkou, pracně vystříhat postavičky, přilepit ze zadu dřevěné špalíčky, aby figurky stály, pak trochu mechu nebo dřevité vlny a může se stovět. Té práce a těšení! Ale výsledek stál za tu námahu i obdiv kamarádů. Pod stromkem toho bylo nemnoho-domino, panenka, koníček, vozík-v rodinách bylo víc dětí a podělit všechny dalo rodičům hodně starostí. Zato koledu dostalo každé dítě-talíř s jablky, sušenými švestkami či hruškami, lískovými oříšky, vzácně i mandarinkami nebo fíky. Po kolečce chodil krátce po válce i obecní slouha, ten pozůstatek snad ještě minulého století. Bydlel v pastoušce v Potoční ulici, v malé chaloupce o dvou místnostech, v nichž bydlely dvě početné rodiny. Kdysi vyháněl ra pastvu Na průhony, nad Jenečkem a pozdějším nádražím v Hostivici, hovězí dobytek hostivickým hospodářům a směl za to zdarma bydlet v pastoušce a chodit po kolečce, aby vylepšil nevalnou odměnu. Později působil i jako zvěrokleštěč nebo chovatel plemenného kančíka či kozlíka. Na Štědrý den chodíval po domech hospodářů, troubil ra ponocenský roh, popřál "Štěstí, zdraví, dlouhá léta" a dostá-

val výslužku : vánočku, jitrnice, maso, mouku, brambory, ovoce. Na Štěpána jej napodobovaly chudé děti, vyzpěvovaly "koleda, koleda, Štěpáne" - někdy s rozpustilým dodatkem "Koleda, koleda o svátcích, strejda tetu vyplácí, dobře, dobře, dobře tak, proč nechtěla poslouchat". A v uzlíčku nebo košíčku si odnášely koledu.

Štědrý večer dospělých vyvrcholil účastí na půlnoční mši. Tu tajemnou náladu bych nevyličil lépe než Mistři pera, jakými byli J.Š. Baar /Paní komisarka/, K.V.Rais /Západ/, Al.Jirásek /U nás/, bratři A. a V.Mrstíkové /Rok na vsi/. Jen pro paměť uvádím, že v tuto dobu z věže kostela zaznívaly koledy Nescm vám noviny... Veselé vánoční koedy... v podání kvarteta lesního rchu nebo pozounů místních lidových muzikantů J. Hrabáka, J. Saifrt, F. Hofmana, S.Saifrt. Těch lidových muzikantů bylo tehdy v Hostivici tolik, že si mohli troufnout hrát v dechovce a symfonickém orchestru, pustit se i do klasických operet Polská krev, Netopýr i operety Sen noci karnevalové od míst.skladatele Josefa Kaplánka. A o vánocích nacvičili pod vedením tehdejšího regenta chori A. Saifrt staršího i slavnou Rybovu "Hej, mistře, vstaň bystře". Dnes si ji můžete poslechnout v rozhlasu či televizi. Škoda však těch radšených lidových zpěváků a muzikantů, kteří sice bez profesionálního mistrovství, ale s nesmírnou láskou a zápallem, dovedli tu radost rozdávat nezištně i druhým. Přál bych vám všem, abyste prožili vánoční svátky v plném zdraví a hřejivé pohodě, třeba i bez nákladných dárků, zato v upřímné lidské vřocnosti.

A. Saifrt

LYŽAŘSKÝ KURS

Součástí výuky tělesné výchovy v 7. ročníku je lyžařský výchovně výcvikový kurs. Tento kurs je povinný pro všechny žáky s výjimkou žáků, osvobozených od účasti lékařem. Kurs je fyzicky náročný, žáci absolvují dopolední i odpolední výcvik. Během 6 výcvikových dnů procvičují podle předem připravených plánů chůzi na lyžích. Třetí den pobytu na horách se v odpočinkovém dopoledni seznámí s nejbližším okolím a volné odpoledne jimzpestřují různé hry na sněhu. Tento den je z hlediska úrazovosti kritický, a proto se žáci pohybují bez lyží. Součástí výcviku je i celodenní výlet. Trasa výletu se vždy volí podle lyžařské zdatnosti žáků a podle běžecského vybavení. Zároveň s praktickým výcvikem probíhá v podvečerních hodinách i teoretická část, v níž se žáci seznamují s vývojem lyžování, výzbrojí a výstrojí, mazáním, druhy sněhu a poskytnutím první pomoci. V závěru lyžařského výcviku se uskuteční závody ve slalomu a běhu, kde si žáci soutěživou formou prověří získané dovednosti. Vítězové jsou odměněni věcnými cenami.

Nyní ještě informace k výzbroji žáků a finančnímu zabezpečení kursu. Vzhledem k finančním možnostem rodičů, je možné pořídit dětem levnější vybavení běžecské místo sjezdového. Pokud děti jezdí pravidelně na hory a mají obojí vybavení, doporučujeme vzít obojí s sebou. Doporučená délka sjezových lyží je + 10-20 cm tělesné výšky u chlapců a + 5-15 cm u dívek. Všeobecně platná zásada, že pokročilý lyžař může mít lyže delší než lyžař začínající. Nutností je bezpečnostní vázání opatřené pojistnými řemeny nebo lépe brzdami, které ochrání žáky před zbytečnými úrazy, popř. před ztrátou lyží. Rodiče dále upozorňujeme na odborné seřízení bezpečnostního vázání, o kterém musí žáci předložit doklad. Samozřejmostí má být i to, že žák si umí sám připevnit lyže a ovládá systém svého bezpečnostního vázání.

S výcvikem na sněhu nebývají potíže, větší problémy však činí některým žákům slušné chování vůči ostatním žákům i personálu chaty, dodržování hygieny, respektování jídelníčku a večerního klidu. Žádáme touto cestou rodiče, aby i oni řádně poučili své děti o slušném a bezpečném chování na horách. V případě vážného kázeňského problému budou rodiče školou upozorněni, aby si své dítě na vlastní náklady odvezli.

Státní příspěvek na žáka 7. třídy činí 150,- Kčs, ale i tak jsou ceny lyžařských kursů zajišťovaných cestovními kancelářemi poměrně vysoké. Přivítáme každou pomoc z řad rodičů, či patronátních podniků při zajišťování objektů, s tím máme každoročně problémy.

Touto cestou děkujeme i SRPŠ, které každoročně poskytuje žákům 7. tříd částku 1000,- Kčs na každou třídu, ze které je hrazeno občerstvení na výletě, ceny vítězům závodů či částečně doprava.

Rádi bychom, aby lyžařský kurs přispěl nejen k pohybové zdatnosti žáků, ale i k radosti z příjemně stráveného týdne na horách a k vzájemnému upevnění třídního kolektivu. A co závěrem? Hodně sněhu a žádné úrazy.

Poláková

NEJDŘÍVE JSEM KOUPII SULOVKY, PAK ARTIS KY, POTOM ELANKY, FISCHERKY, ROSSIGNOLKY, NAKONEC KÁSTLE, A ANI NA JEDNĚCH SE NEDÁ POŘADNĚ PLUŽIT

CO DĚLAJÍ PIONÝŘI?

V minulém čísle jsme všechny seznámili s přípravou "Drakiády". Také naše plakáty pozvaly nejen děti, ale i dospělé. Všichni se s vervou pustili do přípravy draků i jiných létajících nesmyslů. V sobotu 28. října 1989 bylo sice krásné podzimní počasí, ale vítr nepohnul ani stéblem trávy. Ti, kdož ke klubovně PO SSM přišli, však nemuseli litovat. Cesta na pole mezi Chýní a Hostivicemi byla zaplněna osmi úkoly, při nichž si užily děti i dospělí. Na poli všichni mohli sledovat pěkné vystoupení členů Modelářského klubu Svazarmu Hostovice. Ocenění v podobě sladkostí si odnesli jak tvůrci nejhezčích draků, tak ti, kteří splnili všechny úkoly a získali razítka sedmi trpaslíků a Sněhurky. Celé odpoledne se zdařilo, i když draci nelétali. Jen účastníků mohlo být více.

Další úspěšnou akcí byl branný závod v sobotu 11. listopadu 1989, tentokrát se na nás ale počasí hněvalo. Závod byl připraven v Chýni. Zástupci všech oddílů společně s vedoucími nejprve absolvovali cestu do Chýně. Zde byla připravena trať pro dvoučlenné hlídky. Disciplíny, jako šplh na laně, chůze na chůdách, hod na cíl, střelba či házení šipek jsme již znali z minulých závodů, ale trať pro nás,

z Hostovice, byla neznámá. Několika hlídkám se také podařilo zabloudit. V cíli byl připraven horký čaj, který společně s legračním vyprávěním našich vedoucích, Miloše, Martina a Romana, zahřál naše promrzlé ruce a nohy. Po předání diplomů jsme se vrátili do Hostovice ke klubovně a rozběhli se do svých vyhřátých domovů. Příště přijdeme zase.

Oddíl Myšky

APAGE, SATANAS

– dokončení

V šeru zasvítil dívčin bílý šat. Seděla na schůdku ponořená v myšlenky. Na chvíli zaváhal, pak k ní přisedl.

"Otec tě neměl tak trestat," začal.

"Je hodný. Zasloužila jsem si to. Moc ho zlobím," řekla zkroušeně.

"Proč jsi lezla na ten strom?"

"Nikam jsem nelezla," utrhla se na něho.

"Jak to? A co tvá noha?"

"Nic jí není".

Najednou se zasmála.

"Ty sis to všechno vymyslela? Proč?"

"Aby ses zastavil a odvezl mě domů".

"Jak jsi mohla vědět, že tudy pojedou? Ty mě znáš?"

"Neznám. A nevěděla jsem, že tu pojeděš. Čekám u hrušky už týden".

"Já ti nerozumím".

"Čekám, až někdo pojedě, Nikdo nejel, až dnes ty. Nevíš, jaká je tu nuda. Na tvrz skoro nikdo nezavítá... Líbím se ti?" vyhrkla náhle.

"Počkej! Jak je to? Proč jsi tam čekala?"

"Stará Kuna ze vsi mi předpověděla, že si do zimy najdu chlapce. Ale kde ho mám tady najít? Musí být urozený, dcera rytíře si přece nemůže začít s čeledníkem. Ty jsi urozený. Či ne?"

"To jsem, ale..."

"Slyšela jsem vás hovořit. Zůstanete do rána. Až všichni usnou, přijď do mé komůrky. Přijdeš?"

"Co to povídáš? Copak ty takhle..." nedořekl pohoršen.

"Co je ti? To se přece dělá. Holky ze vsi si o tom povídaly".

"A co ... co tam budeme dělat? U tebe".

"Co! Povídat si a třeba... třeba se i líbat".

"A dál?"

"Co dál? Už nic. Co by mělo být?"

Bylo to přece jen ještě dítě.

"Tak co? Líbím se ti?"

Přitiskla se k němu a zblízka mu hleděla do očí. Srdce se mu znovu rozbušilo. Jak snadné by bylo podlehnout pokušení! A jak těžké mu odolat. A on musí odolat. Tedy, měl by! Není přece svobodný. Má na Křivoklátě ženu. A dceru Markétu. Dnes se s Blankou prvně pohádali. Má jet s otcem do Uher a nechce se mu. Raději by zůstal u Blanky, ale ta o tom nechce ani slyšet. Musí poslechnout otce a jet, řekla. Ještě dnes. Jako by ho vyháněla, napadlo ho. Má snad jiného? Mohlo by to být. Je na Křivoklátě téměř stále sama...

"Proč mlčíš? Nelíbím se ti tedy"? vyrušila ho z myšlenek.

"Jsi hezká. Moc hezká," řekl a myslel si to doopravdy. Políbit bych ji snad mohl, řekl si. Pokusil se o to, ale nedovolila to.

"Tady ne. Až potom. U mě v komůrce. Přijdeš?"

Přikývl. Proč ne? Když může Blanka! Uvěřil ďáblu pokušiteli.

Náhle byl na schůdku sám. Adla zmizela jako větrem odvanuta, ale měl ji stále před očima. Jak byla pěkná, čistá! A stála o něho! Proč tedy ne? Pro jeden hřích mu nebude sláva nebeská odeprána.

A v tu chvíli mu přišel na mysl onen strašný sen.

Bylo to před dvěma léty v Itálii, ve vesnici Tarenzu. Tehdy ho ve snu zvedl náhle anděl vysoko nad šik ozbrojených jezdců připravených k boji. V jejich čele seděl na koni jeho polobratranec Quido VIII. Dauphin z Vienne, svůdce mnoha žen. Vtom se z nebes snesl druhý anděl a ohnivým mečem ho zbavením mužství zahubil. "Stalo se mu tak pro jeho prostopášnost," řekl první anděl. "Povede se ti stejně, zhřešíš-li také tak". Byl to hrozný sen a zapůsobil na něho tak, že ho později zaznamenal ve svém životopisu. Probuďil se tenkrát mokrý studeným potem a přísahal si, že se to nesmí stát.

A teď k tomu scházel jen krůček. Ne, nesmí podlehnout pokušení.

Rozpršelo se a byla už skoro tma. Vstal a vrátil se do jizby.

"Pojedeme dále. Vzpomněl jsem si, musím být ještě dnes v Praze," prohlásil hned ve dveřích rázně.

"Ale to přece..." pokusil se protestovat jeho druh, odtrhávaje jen nerad korbel vína od úst.

"Řekl jsem!"

"Jak poroučíš, pane. Ale bude to špatná cesta!"

"Horší by bylo zůstat," zamračil se mladý a vyšel do deště.

"Jak jsi to myslel, že by bylo horší zůstat na Litovicích?" ptal se Bušek z Velhartic markraběte Karla, když potom nedlouho před půlnocí spolu seděli u vína v purkrabském paláci na Pražském hradě.

"Pij Bušku, a neptej se na nic," odbyl ho Karel ztěžklým jazykem.

"To děvče o tebe stálo. Věř zkušenému," zvedl Bušek číši. "Byl to hřích odjet," dořadil a hlasitě škytl.

"Co ty víš, co je hřích?" zívá budoucí král a císař římský a pitím zmožená hlava mu klesla.

Pozdě v noci budil svého druha. Svíce dohořela, jen oheň v krbu ozařoval matně komnatu.

"Hej, Bušku, vstávej! Ďábel si pro nás přišel".

kresba Vl. Stanislav

"Co je? Nic nevidím," hůdral jen napůl probuzený Velhartický.

"Nevidíš, ale slyšíš," řekl markrabě.

Skutečně. Kdosi tu chodil. A pak pro- létlo cosi kolem Buškovy hlavy a s kovovým třesknutím udeřilo o zeď.

"Apage, satanas!" zavrčel Bušek a aniž se namáhal otevřít oči, spel v tu ránu dál.

Ráno našli zeď politou vínem a pod ní na zemi jejich cínové poháry.

Zůstalo přitom, že tu byl ďábel. Zkla- maný ďábel pokušitel, řekl si v duchu Karel. Nemohl přece přiznat, že při pomyšlení na Adlu, čekající té noci marně na svého prvního mi- lence, sám si nerozuměje v náhlém hněvu /či to byla lítost?/ mrštil plnou číší proti zdi.

Nu a aby to nebylo na něm a aby jeho kronikář Beneš Krabice to mohl zaznamenat tak, jak to zaznamenal, zopakoval to před Buškem.

Apage, satanas!

Miloš Šrámek

60 LET ČINNOSTI LITOVICKÝCH BARÁČNÍKŮ

6. dubna 1930 byla v Najmanově hostinci Na bezovce v Litovicích založena Vlastenecko- dobročinná sdružená obec baráčníků. Tato orga- nizace, založená v Kolíně roku 1879, vznikla sdružením mnoha drobných stolních společností, které si vzaly za úkol podporovat české školy v našem pohraničí, kde tenkrát převládal ně- mecký živel. Baráčníci spolupracovali s Národní jednotou severočeskou i s jinými podpůrnými spolky a ve prospěch českých škol posílali výnosy různých sbírek nebo výtěžky ze zábav, besídek a divadelních představení.

Název "baráčníci", označující původně malé chalupníky bez pozemků nebo jen s malou výměrou půdy, měl vyjádřit, že spolek chce sdružovat hlavně nenajetnější vesnické vrstvy. Proto také dodnes mají baráčníci na svém od- znamu podhorskou chalupu pod rozložitou lípou.

Když po převratu roku 1918 převzala péči o veškeré školy nově vzniklá Československá republika, vzali si baráčníci za úkol pečovat o rozvoj jedenácti obcí na Vitorazsku při rakouských hranicích. Tyto obce byly totiž podle mírové smlouvy v Saint Germaine přivtě- leny k naší republice a potřebovaly všestrannou pomoc.

Ale roku 1930 už ani tento úkol nebyl aktuální. Zato se objevila jiná možnost veřejně prospěšné činnosti. Baráčníci i nadále dbali o udržování dávných zvyků a tradic, ale navíc v létech hospodářské krize pořádali vánoční nadílky pro děti nezaměstnaných, opatrovali jim na zimu teplé oblečení a obuv.

Baráčníci mají své vlastní spolkové názvo- sloví. Místní organizace se nazývá obec, její členové se vzájemně titulují po staročeském vesnickém způsobu - sousedé a tetičky. Obec neřídí předseda, ale rychtář, písemnosti ne- vyřizuje jednatel, ale syndik, o pokladnu ne- pečuje pokladník, ale berní, jeho práci ne- kontrolují revizoři účtů, ale slídilové, ne- vybírají se příspěvky, ale kontribuce. Členové výboru jsou konšelé, zvláštní postavení za- ujímají pantatínek a paňmaminka, o zábavu se stará švandymistr, o pořádek dráb. Každou ve- řejnou promluvu na sousedském sezení je třeba začít ustálenou formulí: Počestné právo, vá- žený rychtáři, milí sousedé a tetičky. Sezení zahajuje rychtář poklepem tzv. rychtářského práva, dřevěného znaku pravomoci v podobě lid- ské ruky. Před zahájením se přítomným podává pocta, tj. chléb a sůl. Velké úctě se těší obecní prapor. Ten býval vždy dán do užívání slavnostním křtem, kdy hlavní úlohu hrála matka praporu a jeho kmotry. Baráčnický kroj býval stylizovaný středočeský, v novější době nosí muži košile s vyšitými lidovými vzo- ry a čapky s perem nebo tříbarevnou kokardou, ženy pak obdobně zdobené bluzičky nebo jaké- koli původní lidové kroje.

Litovická baráčnická obec měla v době svého založení 25 členů, jejím prvním rychtářem byl Karel Chalupa ze Břvů. Tam se později vy- tvořila nezávislá obec, nazvaná podle topolů kolem rybníka Topolany. Škoda, že se při re- novaci Dělnického domu ztratily všechny spol- kové kroniky z let 1934 - 1958. Byl v nich i kus historie celé naší obce.

Baráčníci, sdružení ve veleobci, rozdě- lené na 26 žup, mají dnes asi 25 600 členů. Letos oslavili 110 let svého působení velkým průvodem z Malé Strany přes Karlův most na Žofín.

Litovická baráčnická obec mívala až 120 čle- nů, k dnešnímu dni jich je 77. Její činnost je ohrožena tím, že nemá dost mladých lidí ochotných přijmout veřejné funkce. Není sice součástí Národní fronty, ale úzce s ní spolu- pracuje. Podílí se na všech významnějších osla- vách, na brigádách pro zvelebení životního pro- středí i na sběru druhotých surovin.

V minulosti pořádali baráčníci hojně

krojované slavnosti, hlavně staročeské stavění májí, maškarní veselice i divadelní představení. Dnes se omezují jen na dětské karnevaly, zábavy pro členy a na pořádání kulturně vzdělávacích i rekreačních zájezdů.

Přáli bychom baráčníkům, aby našli mladé nástupce a aby mohli oslavit své šedesátiny s radostnými perspektivami.

V.N., A.T.

JAKÉ BÝVALY ZIMNÍ RADOVÁNKY

kresba Vl. Stanislav

Pamětníkem se člověk stává pozvolna. Jednoho dne se vás někdo zeptá, kde byla Lindabetonka, jindy zas musíte i zdejším rodákům vykládat, na které strouze se v Litovicích hrával hokej a co byly "kolombusky". Najednou si uvědomíte, že od dnů vašeho dětství už uplynulo přes půl století.

"Takový sníh už nepadá,
co padával nám za mlada"

stěžuje si básník a vy opravdu nevíte, máte-li mu přitakat. Ale poněvadž milosrdná lidská paměť zastírá rouškou zapomnění všechny křivdy a mrzutosti, ponechala nám v představách jen takové zimy, jaké by vždycky měly být, zimy jako z Alšových nebo Ladových obrázků. Inu ovšem, tenkrát stával pořádný sněhulák skoro před každou chalupou, oči a knoflíky míval z kousků uhlí, nos z pořádné mrkve, na hlavě měl cylinder z kbelíku od marmelády a pod paží ometené koště. Koulovačky velmi prodlužovaly cestu z hostivické školy domů, a když trochu zeslábl led, vydávali se na rozmrzající povrch rybníků zvaných Pančák a Selčák četní odvážlivci, pod jejichž nohama led tak krásně praskal. Téhle mezi mládeží oblíbené, ale rodiči i školou pronásledované činnosti se říkávalo rupání a mnohý z dnešních důchoďců by mohl vyprávět, jak prožil na hostivickém rybníku nedobrovolnou koupel, jak běžel domů a šaty i boty mu mrzly na těle, jak tuhle příhodu třeba i potom odstonal, ale nedal se odradit a příštím rokem to zkoušel zase znovu.

Na sánkách jsme nejraději jezdili po svahu od výroby hlinobetonových tvárnic Lindabeton u Karlovarské silnice. Na silnici jsme tak vytvářeli uježděnou klouzačku, z níž neměli jistě radost chodci ubírající se večer do Jenečka, ale jistě to nebylo ani tak nepříjemné jako hromady hlíny, kterou tam dneska bezohledně kupí bagry a buldozery stavebních organizací. Na lyžích, pokud se tu tenkrát zcela ojediněle vyskytly, se jezdilo na poli zvaném Višňovka podle remízku pod litovickým nádražím. Jestli to někdo zkoušel i na prohmutých prknech ze sudů, opravdu nevím, ale místo lyžařských bot zcela postačily obyčejné boty šněrovací, na jejichž podpatek se přibíl proužek silnější kůže.

Brusle jsme si přišroubovávali k botám. Těm bruslím se říkalo "šlajfky", možná proto, že se šrouby utahovaly kličkou, podobně jako brzda čili "šlajf" na selském voze. Brusle se zaokrouhleným předkem se nazývaly "kolombusky" podle výrobní značky Columbus, se špičkou vpředu pak "džeksny", zřejmě podle značky Jackson. Teprve ve 30. letech se na zdejších "kluzištích" objevily brusle přišroubované na botách. Těm se říkalo "kanady" a bývaly předmětem zájvosti všech obyčejných "šlajfkařů". Na takových "kanadách" předváděl užaslým klukům i holčákům elegantní osmičky a piruety tehdy ještě mladý Jirka Türkot. Krasobruslačky v lehkých úborech pošíťých flitry jsme tenkrát vídali jen ve filmech se Soňou Henieovou nebo v ilustracích dívčích románů.

K zimním radovánkám patřila i koleda. Na Štěpána, 26. prosince, se vydávaly děti z celé vesnice od domu k domu s písničkou:

Koleda, koleda, Štěpáne,
co to neseš ve džbáně?
Nesu, nesu koledu,
upad jsem s ní na ledu,
psi se na mě sběhli,
koledu mi snědli...

Nepamatuji se, že by nám byl tenkrát někdo vyhuboval nebo že by nás byl nepodaroval aspoň jablíčkem nebo několika oříšky. Koleda byla nezadatelným právem všech dětí, chudších i bohatších. Proto jsem nemohl pochopit postoj jedné mladé maminky, když jsem se jí po válce zeptal, jestli její děti půjdou na koledu, a ona mi nazlobeně odpověděla: "Přece nepošlu děti žebrat!"

Trochu jiný charakter mělo ovšem vinšování tříkrálové. To opravdu bývalo výsadou sociálně slabších. Tři kluci si navlékli staré bílé košile po tátovi, na hlavy si nasadili pytlíky od mouky, na domovní dveře psali křídou leto-

počet, písmena K + M + B /Kašpar, Melichar, Baltazar/ a zpívali:

My tři králové jdeme k vám,
šťěstí, zdraví vinšujem vám.

Jeden z králů měl tváře začerněné sazemi,
a když se ho jeho dva kolegové v písni dotazovali:

Co ty, černý, co tam vzadu
vystřkuješ na nás bradu?,

odpovídal jim stejnou melodií:

A já nejsem žádný černý,
já jsem od slunce opálený...

Když potom černý král sólově poblahopřál
k novému roku, zazpívali všichni tři monarchové
unisono:

A my taky vystupujem,
všem pánům nový rok vinšujem.

K zimmím radovánkám patřila i představení
kočujících loutkářů s neodolatelným Kašpárkem
a jeho koníkem Ferdáčkem, hřmotným kmotrem
Škrholou a statečným, i když těžkopádným Honzou.
Později přijížděly kočovné biografy a hrály ně-
mé grotesky, několikaepochové seriály o kovbo-
jích a Indiánech nebo strašidelné historie
o oživlých mumiiích.

K radostem dětských let počítám i draní
peří. Scházívaly se u nás tenkrát susedky
i známé ženy z okolí a při draní vyprávěly růz-
né příběhy, které často zněly zajímavěji a na-
pínavěji než mnohé z Rodokapsů nebo Rozruchů,
které jsem potají čítával ve stodole. A když
pak přišla doderná a vařil se punč, bývalo ve-
selo jako na Silvestra.

Dnešním mladým lidem se jistě budou zdát
všechny tyto radovánky příliš skromné, jedno-
tvárné. Měly však v sobě něco, co dnes tak čas-
to postrádáme: Pospolitost v radosti a zábavě,
srdečnou družnost a upřímné lidské přátelství.
Měli bychom o všechny tyto hodnoty usilovat
i v době automobilů a televizorů. Život by
rázem byl mnohem radostnější.

- r

KULTURNÍ VÝROČÍ

Před dvaceti lety, 26. prosince 1969
tragicky zemřel mnohostranně talentovaný český
umělec, klavírista, skladatel, herec a malíř
J i ř í Š l i t r. Narodil se 15. února 1924
v rodině učitele na menšinové škole v Zálesní
Lhotě v Podkrkonoší a od nejtutějšího dětství
projevoval muzikantské vlohy. Jak jen mohl,
brnkal na piáno, a když přivezli domů gramofon,

mohl se radostí zbláznit. Roku 1935 začal
chodit do gymnázia v Jilemčici, ale po záboru
našeho pohraničí roku 1938 se rodina musela
přestěhovat do vnitrozemí, k příbuzným do
Skuhrova nad Bělou. Pak pokračoval Jiří ve stu-
diu v Rychnově nad Kněžnou.

Po válce vystudoval práva, ale advokátským
povoláním se nikdy neživil. Lákala ho hudba
a divadlo. Zejména si zamiloval skladby Ja-
roslava Ježka. Už roku 1947 koncertoval se
svou džezovou skupinou v rozhlase, a když se
roku 1959 zrodilo divadlo Semafor, stál Jiří
Šlitř spolu s Jiřím Suchým u jeho kolébky. Je-
jich představení měla velký úspěch, zejména
mezi mladými lidmi. Hry jako Člověk z půdy,
Zuzana je sama doma nebo Jonáš a tingl tangl
dosahovaly stovek repríz.

Roku 1958 vystupoval Šlitř na mezinárodní
světové výstavě EXPO v Bruselu s Laternou ma-
gikou, vynikající režijní nápaditostí i přes-
ným provedením. Roku 1967 se Šlitř aktivně
zúčastnil další světové výstavy, tentokrát
v Montrealu. Hodně tam maloval, a tak si mohl
pobyt v Americe prodloužit.

Byl nesmírně pilný. Ovládal řadu jazyků.
Neměl ani konzervatoř, ani Akademii muzických
umění, ale houževnatost a vytrvalost. Především
však měl ovšem talent. Dařilo se mu všechno,
cokoli započal.

Na Štěpána roku 1969 si pozval na návště-
vu rodiče a sestru. Odpoledne předtím seděla
celá rodina pohromadě, pouštěli si písně, kte-
ré Jiří složil. Zvláště se jim líbila jeho nej-
novější: Jó, to jsem ještě žil ...

A 26. prosince přinesla televize zprávu
o jeho nenadálé smrti. Vykonal toho však tolik,
že by na to jiný potřeboval několik životů. Je-
ho písně /složil jich přes tři sta/ patří mezi
věčně zelené melodie, k nimž se rádi a s obdi-
vem budeme ještě dlouho vracet.

- r

PRAGNOSTIKY NA PROSINEC

- Je-li prosinec deštivý, mírný a proměnlivý,
není třeba se krušné zimy bát.
- Jaké zimy v prosinci, taková tepla v červnu.
- Když na Mikuláše prší, zima lidí hodně zkruší.
- Padá-li na Štědrý den v noci sníh, urodí se
mnoho chmele.
- Zelené vánoce - bílé velikonoce.

PĚVECKÝ KONCERT

14. listopadu vystoupili v aule hostivického zámku sólisté Národního divadla sopránistka Marie Kremerová, barytonista Pavel Červinka a klavírista Jaromír Šalamoun.

Marie Kremerová působila po absolvování pražské konzervatoře v Liberci. Od roku 1974 hostovala v Národním divadle v Praze a od roku 1979 je stálou členkou naší první operní scény. Kritika oceňuje zejména schopnost Marie Kremerové vytvářet jemné dynamické odstíny. S úspěchem vystoupila ve Smetanově Libuši, v Pucciniho Tosce a v Pauerově Zuzaně Vojířové, cenami byla poctěna za hlavní role v operách Janáčkových a Prokofjevových, její výkony oceňovala kritika v Rakousku, v Německu i ve Francii. V současné době studuje roli Radany v Dvořákově Vandě.

Také Pavel Červinka začínal svou kariéru v Liberci. Po devítiletém působení v Ostravě je od roku 1981 sólistou Národního divadla. Zpíval barytonové role v operách B.Smetany, P.I.Čajkovského, zvláště vynikl v operách G.Verdiho. Účinkuje v rozhlase a v televizi, s úspěchem vystupoval i v Rumunsku, Bulharsku, Německu a Polsku. V současné době studuje roli Justa v moderní opeře B.Martinů Trojí přání.

Libereckým divadlem prošel i korepetitor Národního divadla Jaromír Šalamoun. Má za sebou bohatou koncertní činnost a dirigování v Opavě a Ostravě. Citlivě doprovázel oba pěvecké sólisty a jednotlivé skladby uváděl stručným, ale zasvěceným výkladem.

První část koncertu byla věnována písňové tvorbě. Zazněly v ní zádušné písně Rachmaninovovy, lyrické písně Richarda Strausse, rozmarňné písně Pauerovy komponované na lidové motivy, náročné písně Wagnerovy a dvě z Cikánských melodií Vítězslava Nováka, komponované na slova Adolfa Heyduka.

Po přestávce zahájili umělci operní repertoár Modlitbou ze Smetanovy Libuše a od téhož autora árií Kaliny z Tajemství - Poklad slibuješ mi, Barnabáši. Dvořákovi vzdali hold árií z Armády Za štíhlou gazelou a árií knížete z opery Šelma sedlák. Z tvorby Giuseppe Verdiho zazněla árie Leonory ze Síly osudu a árie Renaty z Maškarního plesu. Posledním číslem programu měl být dvojzpěv Julie a Bohuše z Dvořákova Jakobína, ale obecenstvo si vytleskalo další přídávky: slavnou árii Santuzzy z opery

Sedlák kavalír od P. Mascagniho a árii Jiřího Germonta z Verdiho Traviaty.

V záplavě krásných melodií neúprosně letěl čas, ale ani chlad v koncertní síni nezdvihal posluchače ze sedadel. Slova Jaromíra Šalamouna "S publikem, jako jste vy, se člověk jen těžko loučí" jistě byla míněna upřímně. Než umělec dozraje k výkonům, jako jsme mohli zaslechnout, dá to mnoho, přemnoho tvrdé práce. Bohužel se pak nezřídka stává to, co řekl novinářům koncertní mistr Smetanova divadla Petr Vaněk: "Tituly jsou zahrnování lidé, kteří bez playbacku nejsou schopni ani pozdravit, kterým rozsah jedné oktávy či znalost pěti akordů zaručuje enormní zájem tisku, rozhlasu a televize. A umělec, který pro naši kulturu vykonal víc než všichni zpěváci heavy metalu dohromady, titul nemá". Ještě štěstí, že opravdoví umělci nehrají a nezpívají jenom pro slávu nebo pro peníze.

- r

UPEČTE SI NA VÁNOCE

Vločkové zákusky s křehkým těstem

Spodní těsto: 250 g polohrubé mouky, 125 g tuku, 100 g cukru, citrónová kůra, 1 žloutek, vanilkový cukr.

Vrchní těsto: 100 g pražených vloček, 2 bílky, 100 g práškového cukru, citrónová kůra.

Vypracujeme spodní těsto a vyválíme ho na vále asi na 1/2 cm silnou vrstvu. Připravíme vrchní hmotu tak, že do ušlehaných bílků vmícháme střídavě umleté vločky, cukr, citr. kůru. Na spodní těsto natřeme vrchní hmotu. Nožem namočeným ve vlažné vodě nakrájíme pruhy nebo libovolné tvary (čtverečky, kosočtverečky, trojúhelníčky, tyčky). Širokým nožem zákusky

přeneseme na vymaštěný plech. Pečeme v mírně vyhřáté troubě dorůžova, až se vrchní hmota zpevní.

Slepovaná ořechová kolečka

250 g hladké mouky, 250 g másla, 250 g prášk. cukru, 250 g mletých ořechů, 2 žloutky, marmeláda.

V mouce rozdrobíme máslo, přidáme cukr, mleté ořechy, žloutky a vypracujeme těsto. Na pomoučněném vále těsto rozválíme a kulatou vroubkovanou formičkou vykrajujeme kolečka. Ukládáme je na plech a upečeme ve vyhřáté troubě. Upečená a vychladlá kolečka spojujeme marmeládou. Rozpuštěnou čokoládou na vaření kolečka potíráme a zdobíme vlašským ořechem.

Mrkvové trojúhelníčky

280 g hrubé mouky, citrónová kůra, trošku soli, 150 g másla, 150 g strouhané syrové mrkve, 20 g droždí, 1 lžička mléka, marmeláda, ořechová jádra.

V mléce rozmícháme strouhanou citr. kůru a sůl, přidáme máslo, strouhanou mrkev, droždí, mouku. Po zamísení je necháme chvíli odpočinout. Potom těsto rozválíme na desce posypané moukou a pokrájíme rádyčkem na čtverce. Do každého čtverce vložíme kousek tuhé marmelády a přeložíme protilehlé rohy tak, aby vznikl trojúhelník. Trojúhelníky potřeme mlékem, na každý vložíme čtvrtku ořechového jádra, uložíme na plech a ve vyhřáté troubě upečeme. Sypeme práškovým cukrem.

Sýrové slané pečivo

250 g tuku Hera nebo másla, 250 g taveného smetanového sýra, 250 g hl. mouky, mouka na vál, tuk na plech. Na posypání sůl, kmín, vlašské nebo lískové ořechy, mandle i strouhaný sýr.

Mouku prosijeme na vál a zpracujeme s tukem a sýrem na hladké těsto. Je-li sýr málo slaný, přidáme špetku soli. Těsto necháme chvíli odpočinout. Pak těsto vyválíme na tenký plát a pomocí válečku ho přeneseme na tukem potřený plech. Rádyčkem, které namočíme v mouce, vykrajujeme tvary tyček, čtverečků ap. Posypeme solí, vlašskými ořechy, mandlemi či sýrem. Pečeme v mírně vyhřáté troubě.

NEPŘEHLÉDNĚTE

Nepřátelé si na nás neprijdou! Všechno, co by nám chtěli udělat, dokážeme si udělat sami.

SKLADOVÁNÍ OVOCE V ZIMĚ

Každý drobný pěstitel se snaží vyprodukovat co nejvíce ovoce tak, aby měl dostatek této zdravé potravinu nejen ve vegetačním období, ale - a to hlavně - i v období zimním. Dlouhodobé uskladnění ovoce vždy vyžaduje předběžnou přípravu jednak skladovacího prostoru - sklepa v rodinném domku, větších nebo menších beden z tepelných izolačních materiálů v domech panelových - jednak obalů, ve kterých bude ovoce uloženo. Sklepy v rodinných domcích je vhodné každý rok na podzim před uložením ovoce nabílit vápnem a vydezinfikovat zapálením sírného knotu, který se dostane koupit v drogerii. Návod jak sírný knot použít je uveden na obalu knotu. Současně se sklepem je účelné vydezinfikovat i obaly, ve kterých bude ovoce uloženo. Ovoce po celou dobu skladování by mělo být ve tmě.

První a nejdůležitější podmínkou pro úspěšné, dlouhodobé skladování ovoce je volba vhodných odrůd. Každý pěstitel si musí sám vyzkoušet, které odrůdy z jeho zahrádky jsou nejlepší k zimnímu uskladnění. Jen rámcově je možno říci, že ke skladování se hodí odrůdy pozdní, s pevnou slupkou, nejlépe s voskovým povlakem, které při skladování ztrácejí jen málo vody a nevaдную. Další důležitou podmínkou je teplota. Nejvhodnější teplota je 1 až 4°C a nikdy by neměla být vyšší než 8°C. Při teplotách nad 8°C se již skladovatelnost snižuje. Relativní vlhkost vzduchu se má pohybovat kolem 90 %. Kdo má suchý sklep musí zajistit tuto vlhkost uměle, např. poléváním podlahy nebo rozvěšování mokřých pytlů apod. Proto by měl být v každém ovocném sklepě kromě teploměru také vlhkoměr. Při správné vlhkosti vzduchu jsou ztráty vadnutím nepatrné a kvalita ovoce zůstává po dlouhou dobu stále dobrá.

Také větrání sklepa je velmi důležité pro optimální zdravotní stav skladovaného ovoce. Otvory pro přívod venkovního vzduchu je lépe mít u podlahy a otvory pro odvod vzduchu u stropu. Přirozená cirkulace vzduchu je takto velmi účinná a trvale udržuje nízkou teplotu ve sklepech.

Ovoce ke skladování musí být již při sklizni pečlivě vytříděno a k uložení vybráno jen nejlepší, zdravé, nepoškozené ovoce. Ihned po vytřídění musí být ovoce uloženo do obalů,

kteře nepoškozuji plody. Hrubé proutěné koše, vozíky z drátěného pletiva, bedničky z neohoblovaných prken apod., je nutno vyložit měkkou, případně hladkou vložkou, která ovoce nepoškodí. Tato péče při sklizni je nutná proto, že i malá poškození slupky se ve sklepě poměrně rychle projeví hnitím plodů. Uložení ovoce by mělo být takové, aby umožňovalo snadnou kontrolu zrání nebo objevení zahnívajících plodů. Z tohoto důvodu není vhodné balit jednotlivé plody do papíru.

V poslední době se uplatňuje stále více skladování hlavně jablek a hrušek v tepelně izolovaných bednách buď jen dřevěných nebo vložných polystyrénovými deskami. Ovoce se uchovává v sáčcích z PVC. Tento způsob skladování dobře zajišťuje potřebnou vlhkost při skladování, i když zde je větší kolísání teploty. Pro domácnosti, které nedisponují sklepem se jeví tento způsob jako nejvhodnější.

Ing. Konstantin KUTEV
(Převzato z Rožtockých novin)

kresba Vl. Stanislav

ZV ROH Oblastního podniku služeb se sídlem v Řevnicích, Městské kulturní středisko Řevnice, Okresní kulturní středisko Praha-západ ve spolupráci se Středočeským krajským kulturním střediskem Praha a skupinou SČF FEMINA vyhlašují VI. ročník fotografické soutěže ČLOVĚK SÁM PROTI SOBĚ, ČLOVĚK ČLOVĚKU.

Podmínky soutěže:

- 1) Fotosoutěže se mohou zúčastnit všichni fotografové profesionálové i amatéři.
- 2) Do soutěže se přijímají černobílé i barevné snímky, fotografie kolorované, ale ne barevné diapozitivy.
- 3) Soutěž má dvě věkové kategorie: I. skupina do 21 let, II. skupina nad 21 let.
- 4) Téma pro obě věkové skupiny: kategorie "A" Člověk sám proti sobě", kategorie "B" - "Člověk člověku".

- 5) Formáty snímků: I. věková skupina 18x24 a větší, II. věková skupina 30x40 a odvozeniny při zachování jedné z uvedených stran.
- 6) Počty snímků pro obě věkové skupiny: do každé kategorie může zaslat autor 5 fotografií nebo pět souborů (soubor maximálně 5 fotografií).

Propozice a vstupní formuláře na požádání zašle: Jana Šplíchalová, 252 30 Řevnice, Tyršova 653/24.

Soutěžní práce, řádně zabalené, zasílejte nejlépe doporučeně na adresu: ZV ROH OPS, 252 30 Řevnice. Na obal napiště heslo: "FOTOSOUTĚŽ".

KRÁTCE A AKTUÁLNĚ

Okresní národní výbor Praha-západ, finanční odbor nabízí k odprodeji movité věci, které se nacházejí v bytě po p. Anně Píšové, posl. bytem Hostivice, Rudé armády č. 795.

Seznam věcí s hodnotou:

1/ kredenc lak.	200,- Kčs
2/ stůl, 3 židle, stoleček	80,- Kčs
3/ garnýž	20,- Kčs
4/ sestava lakovaná - 2 postele, 2 skříně dvoudveřové, 2 noční stolky, velmi špatný stav	250,- Kčs
5/ vatová přikrývka, 2 péřové polštáře	30,- Kčs
6/ skříně jednodveřová lak.	80,- Kčs
7/ záclona	30,- Kčs
8/ garnýž	30,- Kčs
9/ osvětlovací těleso	40,- Kčs

Seznam věcí bez hodnoty:

2 závěsy, osvětlovací těleso, 30 ks nesourodé zbytky nádobí a náčiní, bouklé koberce, 3 závěsy, stolní lampička, 30 ks dámské šaty, pláště, cca 50 ks ložní, stolní a osobní prádlo, elektrický dvouvařič, běhoun.

Občané, kteří projeví zájem o odkup výše uvedených věcí se mohou dostavit v některý úřední den na finanční odbor ONV P-z Praha 2, Podskalská 19, 3. patro, dveře č. 231 (nebo dveře 228), Dr. Holcubek. Vezmou s sebou občanský průkaz a příslušnou částku v hotovosti.

Hledáme nebytové prostory k pronajmutí jako sklad surovin pro Ústav lékařské kosmetiky v Hostivici.

Telefon: 395 254

V sobotu 2. prosince 1989 se sešlo v Dělnickém domě více než sto občanů našeho města, aby ustavili místní Občanské fórum. Přítomní zvolili koordinační skupinu ve složení: ing. Jaroslav Bek, důchodce, Bohumil Choura, dělník, ing. arch. Bohumil Fanta, architekt, dr. Vítězslav Fanta, výzkumný pracovník, Jaromír Kratochvíl, technik, dr. Luboš Kudrna, veterinární lékař, dr. Slavomír Plicka, sociolog, Renata Trhlínová, ředitelka školy, ak. sochař Jan Turský, Jaroslav Vevera, dělník, ing. Václav Zpěváček, zemědělský inženýr. Mluvčím OF byl zvolen Bohumil Choura. Fórum je v kontaktu s MěNV v Hostivici. O své činnosti bude občanskou veřejnost informovat ve vývěsní skřínce a na obvyklých plakátovacích plochách.

foto J. Lukášek

V minulém čísle jsme se zmínili o výlovu Litovického rybníka, který byl 2. listopadu 1989. Zeptali jsme se porybného, pana Ficla, ze St. rybářství Benešov, který pečuje o hostivické rybníky, kolik ryb bylo do Litovického rybníka nasazeno a kolik bylo vyloveno.

Zde je odpověď: Plačský neboli Litovický rybník má rozlohu 20,8 ha. Nasazeno bylo 20 tisíc kusů násady kapra, 3 tisíce marény, 2 tisíce línů, 300 amurů a 200 candátů. Vyloveno bylo 275 q kaprů I. tř., 8 q kaprů II. tř., 30 q marény, 5 q línů a 2 q amurů. Celkem bylo vyloveno 320 q ryb.

KULTURNÍ POŘADY

2. - taneční kursy "Novoroční" v 19,00 v D.D.
 6. - koncert žáků hudebních kursů ve 14,00 v Dělnickém domě
 8. - koncert skupiny NEWYJOU v 19,00 v D. D.

9. - taneční kursy v 19,00 v Děln. domě
 13. - "Myslivecký ples" ve 20,00 - 03,00 hod. v Dělnickém domě, hraje Discant, tombola
 19. - III. ples Měst KS, předtančení ÚKDŽ, v 19,00 v Děln. domě; těšíme se na Vaši návštěvu! Hraje skupina TOKS, vstup jen ve společenském oděvu.
 27. - "Dětský karneval" ve 14,00 v Děln. domě, hraje Fortuna, pořádají Baráčníci II. Masky vítány, bufet, vstupné: 5,-, 10,-

KINO

Leden

2., 3.	Vlak do Hollywoodu	+Polsko
5., 6.	Poutníci	+ČSR
9., 10.	Hooper	+USA
12., 13.	Osudová přitažlivost	+USA
16., 17.	Atrakce švédského zájezdu	++ČSR
19., 20.	Zelená kobra	+NSR
23., 24.	Mona Lisa	++Británie
26., 27.	Policajt z Beverly Hills	+USA
30.	Říkají mi Harlekýn	+SSSR
31.	Dotyky	ČSR

+ do 15 let nepřístupno

++ do 18 let nepřístupno

změna programu vyhrazena

KINO DĚTEM

5., 6.	Velká sýrová loupež	ČSR
12., 13.	Pohádka o zamilovaném malíři	SSSR
19., 20.	Nebojsa	ČSR
26., 27.	Žabí král	NDR

ZPRÁVY SPOZ

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Anna Tomášková	15. 12. 1904	85 let
Bohumil David	27. 12. 1904	85 "
Josef Panuška	22. 12. 1906	83 "
Anna Soukupová	27. 12. 1906	83 "
Růžena Nejedlá	7. 12. 1906	83 "
Marie Šprunková	16. 12. 1909	80 "

B l a h o p ř e j e m e

PŘIVÍTALI JSME DO ŽIVOTA

M n o h o š t ě s t í

SŇATEK UZAVŘELI

P ř e j e m e š ť a s t n o u c e s t u
ž i v o t e m

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

Vladimír Brožek	1933	7.10.1989
František Hrabánek	1927	13. 9.1989
Justina Matějková	1927	27. 9.1989
Miloslav Tomek	1912	24.10.1989
Marie Řečínská	1905	3.11.1989
Marie Řikovská	1907	7.11.1989

Č e s t j e j í c h p a m á t c e

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem přátelům a známým, kteří doprovodili na poslední cestě mého manžela, našeho tatínka a dědečka, pana Miloslava T o m k a z Jenečka. Zároveň děkujeme za všechny upřímné

projevy soustrasti a květinové dary. Touto cestou chceme poděkovat panu MUDr. G. Petkovovi za péči, kterou zesnulému věnoval. Dále děkujeme paní Pulcové a její dceři Evě za maximální péči, kterou mu věnovali v posledních dnech života.

Marie Tomková s rodinou.

VZPOMÍNKA

Dne 22. listopadu 1989 tomu bylo 10 let, kdy nás navždy opustila naše milovaná maminka, babička, paní Albína V r z á k o v á. Stále vzpomínají dcera a syn s rodinami. Vzpomeňte s námi.

Děkuje dcera Věra Tesaříková

Dne 8. prosince 1989 tomu bylo 11 let, co zemřel můj manžel, pan Přemysl Z e m a n . Kdo jste ho znali, věnujte mu tichou vzpomínku.

Děkuje manželka s rodinou.

Dne 16. prosince 1989 vzpomeneme 1. výročí úmrtí paní Marie Bittmanové. Kdo jste ji znali, vzpomeňte s námi.

Dcera Marie a synové Josef a Miroslav s rodinami

"Kdo byl milován - není zapomenut"

Dne 24. prosince 1989 tomu budou 2 roky, kdy nás opustila naše milovaná manželka, maminka, babička, paní Věra P l o c o v á rozená Bísková. Dne 20. ledna 1990 uplyne 5 let, kdy jsme se rozloučili s naší maminkou, babičkou a prababičkou, paní Marií B í s k o v o u. Kdo jste je znali, prosím, věnujte jim tichou vzpomínku. S úctou, láskou a bolestí vzpomínají

manžel a zeť Miroslav Ploc, dcera Věra Holečková, vnoučata Honzík a Barborka.

Dne 31. 12. 1989 vzpomeneme nedožitých 90. narozenin našeho drahého manžela, tatínka, dědy a pradědy, pana Václava Z a c h a r i á š e. Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.

Děkuje manželka, dcera a syn s rodinami.

Dne 1. ledna vzpomene 5. výročí úmrtí pana Josefa Saifrta. Všichni, kdo jste ho měli rádi, věnujte mu spolu s námi vzpomínku.

Manželka a děti.

8. ledna 1990 uplyne 10 let, kdy nás navždy opustil manžel, tatínek, dědeček, pan František K o t í k. Prosím vzpomeňte s námi.

Rodina

INZERCE

Stavební strojírenství Brno, s. p.
Karlovarská 614, 161 00 Praha 6

přijme v souvislosti s rozšířením prací včetně zahraničních montáží pracovníky následujících profesí:

pro pracoviště Praha 6 - Řepy

- strojní zámečníky, tř. 5-7
- soustružníky, tř. 5-7
- frézáře, tř. 5-7
- automechaniky, tř. 5-7
- autoelektrikáře, tř. 5-7
- elektrikáře - vyhl. 50/78 Sb., příp. oprávnění rev. technika elektro, tř. 7-8
- sam. technologa se zaměřením na rozvoj povrch. ochran kovů, tř. 10-11 + 10% mzdové zvýhodnění
- sam. technologa elektro (příprava práce pro elmontáže silno i slaboproud, tř. 11-12 + 10% mzd. zvýhodnění)
- sam. technology strojní (montáže OK, strojního zařízení, výroby), tř. 11-12 + 10% mzd. zvýhodnění
- sam. konstruktéry strojní, tř. 10-11
- ved. projektanty - strojní rozpočty, tř. 12-13
- ved. konstruktéry - strojní (zaměření na OK) tř. 12
- pracovníky zajišťující kompletaci technolog. částí investičních akcí realizovaných vyšší dodavatelskou formou, tř. 10-12
- cenového referenta, tř. 10-11
- skladníka hotové výroby (vhodné i pro důchodce)

pro pracoviště na celém území ČSSR

- montéry OK, tř. 5-7 (možnost zahraniční montáže - SSSR, NDR, NSR).

Výhodné autobusové spojení závodním autobusem z Hostivice.

Informace podá ÚKPP, tel. 301 37 41-9 linka 77.

Stavební stroje Praha s.p. přijme k okamžitému nástupu údržbáře do hospodářské správy podnikového ředitelství. Platové podmínky dle dohody na tel. č. 3036258 s. Škvárová. Výhodné autobusové spojení do Zličína.

Mít více času
pro sebe
a svoji rodinu
znamená
přijmout
naši nabídku

Nebudete dojíždět do zaměstnání přes celou Prahu.
V blízkosti Vašeho bydliště
přijímá státní podnik

 stavební stroje Praha

Strojírenská 259, Praha 5 - Zličín
v důsledku dislokace z centra Prahy
pracovnice do ekonomického úseku
podnikového ředitelství

Platové zařazení T 8 - T 11. Nástup možný ihned nebo dle dohody.

Vaše děti umístíme v podnikové mateřské škole ve Zličíně.
Stabilizované dobré výkony podniku umožňují vyplácet
pravidelné čtvrtletní prémie a podíly na hospodářských výsledcích.

Sociální jistoty a zázemí pro všechny zaměstnance:

- domácí a zahraniční rekreace - letní i zimní pionýrský tábor -
- závodní stravování -
- závodní lékaři včetně rehabilitačního střediska
v areálu podnikového ředitelství

Informace na tel. 224 963 - ekonomický úsek - ing. Salinger
nebo přímo ve Zličíně - ÚKPP - tel.: 3036222; 301 72 19

Vydává: Městské kulturní středisko Hostivice
Řídí: Redakční rada
Vedoucí redaktor: Anna Křižková
Tiskne: VIDEOPRESS MON Rudná
Předáno do tisku: 4. prosince 1989
Reg. č.: 1809/79/012   cena: 2,- Kčs

P r o h l á š e n í

Občanské forum, ustavené na shromáždění občanů města Hostivice dne 2. prosince 1989, si ve své působnosti na území města klade tyto úkoly:

1. Sledovat vývoj politické a společenské situace v Československu a napomáhat k objektivní a pravdivé informovanosti občanů o tomto dění.

2. Umožňovat všem občanům svobodně vyjadřovat své názory na tento vývoj s konečným cílem podílet se na přípravě a průběhu svobodných voleb a jiných aktů, v nichž se vyjadřuje vůle občanů v Hostivici.

3. Podporovat vznik a rozvoj občanských sdružení, včetně místních organizací politických stran, které již existují v naší zemi či nově vznikají, a zapojovat je do politického a společenského života města.

4. Poskytovat pomoc a podporu občanům v případech, kdy by byla kýmkoliv porušována jejich zákony zaručená občanská práva.

Podporovat občany, kteří budou v rámci platného právního řádu rozvíjet osobní iniciativu v hospodářské oblasti, především ve službách a obchodě.

5. Získávat k aktivnímu občanskému postoji při řešení problémů města ty skupiny občanů a mládeže, které se doposud z nejrůznějších důvodů nepodílely na dění ve městě.

Společně s MěNV a MěNF organizovat skutečně všeobecnou debatu o cílech a cestách rozvoje města v r. 1990 a v dalších letech.

6. Dohodnout s MěNV způsob účasti občanských iniciativ na působnosti současných orgánů MěNV, především tím, že s Občanským fórem budou konzultovány otázky, které bude MěNV řešit, zvláště pak otázky životního prostředí města.

7. Navázat kontakt s občanskými fóry v jiných městech a obcích okresu Praha-západ tak, aby přes neexistenci okresního města se občanské iniciativy prosadily jako rovnoprávní účastníci dialogu také s orgány okresu Praha-západ.

Koordinační skupiny považuje toto prohlášení za otevřené všem námětům a doporučením občanů. Uvítá písemná sdělení zaslaná na adresu OF Hostivice. Sdělení je rovněž možné vhodit do zvláštní schránky umístěné na chodbě poštovního úřadu v Hostivici.

Koordinační skupina úředně pokládá, že v dohodě s MěNV a MěNF svolá přibližně v polovině ledna 1990 shromáždění občanů, které se k výše uvedeným úkolům vyjádří. Informace o datu a místu konání shromáždění budou zveřejněny na plakátech.

V Hostivici 14.12.1989

Koordinanční skupina OF: